

Kdy se lidská bytost stává mužem či ženou, kdy se rozhoduje, jaké bude mít pohlaví

Rudolf Steiner

To, co člověk nejprve utkal jako duchovní zárodek svého fyzického těla, zprvu vnímá jako sjednocení s celým kosmem, s duchovním kosmem. Když posléze vidí jen zjev božsky duchovních bytostí, stává se mu duchovní zárodek stále více a více tělem, které je nyní napodobením kosmu. Z tohoto jeho těla vychází touha po pozemském bytí a po vědomí já ve fyzickém těle.

V tomto těle je mnohé ještě nedotčeno pozemským fyzickým bytím, neboť je to duchovní tělo. V jistém stadiu je pro ně zpočátku ještě zcela nerozhodnuto, zda člověk ve svém příštím pozemském životě bude osobností mužskou nebo ženskou. Po celou dobu mezi smrtí a novým zrozením, až do velmi pozdního stadia předcházejícího našemu narození na Zemi, nemá žádný smysl ptát se po muži či ženě. Jsou zde úplně jiné poměry než ty, které se na Zemi zrcadlí v podobě muže nebo ženy. V duchovním světě sice také existují poměry, které se potom zrcadlí na Zemi, ale to, co se pak na Zemi objeví jako muž a žena, nabývá na významu až poměrně pozdě, před sestupem na Zemi.

Vliv doby úplňku a doby novoluní na ženu a muže

Až do detailů pak můžeme sledovat lidskou bytost, která se na základě určitých dřívějších karmických souvislostí domnívá, že bude nejlepší, když nadcházející pozemský život prožije jako žena. Pak si při sestupu do pozemského bytí pro spojení s fyzickým lidským zárodkem volí dobu, jež se zde na Zemi považuje za dobu úplňku. Můžeme tedy říci, že díváme-li se ze Země z některé krajiny na úplňk, je to doba, kterou si volí bytosti sestupující k Zemi, jež se chtějí stát ženami. Rozhoduje se to teprve zde.

Doba novoluní je zase dobou, kterou si volí bytosti sestupující na Zemi, jež se chtějí stát muži. Do pozemského bytí tedy člověk vstupuje branou Měsíce. Ale síla, kterou potřebuje muž, aby vstoupil do pozemského života, pak proudí ven do vesmíru a člověk jí jde vstříc, když přichází z vesmíru a ona září z Měsíce, když je pro Zemi novoluní.

Sílu, kterou potřebuje žena, Měsíc vyzařuje, když je úplňk - jeho ozářená strana je obrácená k Zemi, jeho neosvětlená strana je obrácená do vesmíru, a právě tuto sílu, kterou Měsíc vysílá do vesmíru svou neozářenou stranou, potřebuje lidská bytost, pokud se chce stát ženou.

To, co jsem vám teď popsal, ukazuje, že stará myšlenka astrologie, kterou dnes obyčejní astrologové dostali do úplné dekadence, měla své dobré opodstatnění. Jen musíme umět tyto věci vnitřně nahlížet tak, jak spolu skutečně souvisejí. Ani ve fyzické konstelaci nesmíme spatřovat pouze výpočty, ale musíme odhalit také odpovídající duchovní stránku. Pak je možné jít opravdu až do detailů.

Vstup z duchovního kosmu do éterného kosmu a závislost sestupu na Zemi na měsíčních fázích

V určitém stadiu tedy člověk přichází z kosmu dolů a z duchovního kosmu vstupuje do éterného kosmu. Nyní vlastně hovořím ještě o éterném kosmu a méně beru na zřetel fyzické hvězd a také fyzické Měsíce. Podstatný okamžik, kdy se člověk rozhoduje sestoupit na Zemi, závisí na měsíčních fázích, jak jsem popsal. Během tohoto sestupu je člověk úplňku nebo novoluní vystaven častěji, a tak se může stát, že se nejprve vystaví do jisté míry rozhodujícímu novoluní, aby se stal mužem, nebo rozhodujícímu úplňku, aby se stal ženou. Sestupování ovšem nejde tak rychle a on může zůstat delší dobu osvětlen, a protože sestupuje za novoluní jako muž, může se rozhodnout, že se vystaví ještě vlivům úplňku.

Pokud se tedy člověk rozhodl sestoupit jako muž a použil k tomu síl novoluní, má ještě během svého sestupu k dispozici další měsíční fázi, to je fázi úplňku. Měsíčními silami se pak naplňuje tak, že ty již nepůsobí na to, zda bude mužem nebo ženou, ale působí především na jeho organizaci hlavy a na to, co zevnějšku, z kosmu souvisí s organizací hlavy, když nastává konstelace, o které jsem právě hovořil. Když se tedy člověk během novoluní rozhodl, že bude mužem, ale potom dále žije v kosmu a ještě tedy úplně neprošel měsíčním vlivem, ale vystavil se také nejbližší době úplňku, pak působením síl Měsíce v tomto stavu získává například hnědé oči a černé vlasy.

Můžeme tedy říci, že způsob, jak člověk prochází okolo Měsíce, neurčuje jen jeho pohlaví, ale také barvu jeho vlasů a očí. Jestliže člověk prochází kolem úplňku jako žena a potom se ještě vystaví novoluní, může obdržet modré oči a blond vlasy. Jakkoli groteskně to působí, přesto jsme způsobem svého prožívání z hlediska kosmu předurčení k tomu, jak se jako duchovně-duševní bytost začleníme do svého fyzického a éterného organismu. Dopředu není vůbec rozhodnuto, zda budeme blond nebo černovlasí. To rozhodují měsíční síly, když kolem nich procházíme při svém sestupování z kosmu do pozemského bytí.

Rudolf Steiner: Duchovní souvislosti utváření lidského organismu, GA 218, z 6. přednášky v Haagu, 5. listopadu 1922. Tiskem vyšlo v knize Rudolf Steiner: Člověk a hvězdy, sestaveno z přednášek Rudolfa Steinera, které vybral Heinz Herbert Schloffer a Hana Jankovská, přeložil Rudolf Prix. Vydalo nakladatelství Fabula, Hranice 2011.